

αναγγέλλει τήν παρουσία Του. Οί άγιοι Απόστολοι αισθάνθηκαν χειροπιαστά τήν παρουσία του Άγίου Πνεύματος.

Έγώ τότε ρώτησα:

- Πώς θά μπορούσα νά γίνω καί έγώ προσωπικά μάρτυς αυτού του πράγματος;

Ο π. Σεραφεΐμ μέ αγκάλιασε καί μου εΐπε:

- Άγαπητέ μου, έμεις είμαστε καί οί δύο τώρα έν Πνεύματι. Γιατί δέν μέ κοιτάξετε;

- Γέροντα, δέν μπορώ νά σās κοιτάξω, διότι τό πρόσωπό σας έγινε φωτεινότερο από τόν ήλιο καί τά μάτια μου έχουν θαμβωθεί.

- Μή φοβάστε, διότι καί έσεις έχετε γίνει φωτοφόρος, όπως καί έγώ. Έχετε καί έσεις τώρα πληρωθεί από τό Άγιο Πνεύμα, άλλως δέν θά μπορούσατε νά μέ δείτε έτσι όπως μέ βλέπετε.

Καί σκύβοντας κοντά μου, μου ψιθύρισε:

- Παρακαλούσα τόν Κύριο μέ όλη μου τήν καρδιά νά σās αξιώσει νά δείτε μέ τά σωματικά σας μάτια αυτή τήν κάθοδο του Άγίου Πνεύματος. Καί νά, μέ τό μέγα του έλεος παρηγόρησε τήν καρδιά σας, όπως θάλπει ή μητέρα τά παιδιά της. Λοιπόν, αγαπητέ μου, γιατί δέν μέ κοιτάξετε; Μή φοβάστε τίποτα, ό Κύριος είναι μαζί σας!

Τόν κοίταξα καί μέ διαπέρασε

ρήγος. Φανταστείτε τόν ήλιο στήν πιο δυνατή λάμψη τής μεσημβρινής ακτινοβολίας του καί στό κέντρο του ήλιου νά βλέπετε πρόσωπο ανθρώπου, ό οποίος συνομιλεί μαζί σας. Βλέπετε τίς κινήσεις των χειλιών του, τήν έκφραση των ματιών του, άκούτε τή φωνή του, αισθάνεσθε ότι τό ένα του χέρι είναι απλωμένο γύρω από τόν ώμο σας, αλλά δέν βλέπετε ούτε αυτό τό χέρι ούτε τό πρόσωπο, παρά μόνο τό έκτυφλωτικό φως, πού απλώνεται παντού γύρω σας καί φωτίζει μέ τή λάμψη του τό χιόνι πού καλύπτει τό ξέφωτο καί τίς χιονονιφάδες πού πέφτουν.

- Τί αισθάνεσθε; μέ ρώτησε.

- Ήσυχία καί ειρήνη άνέκφραστη, είπα.

- Καί τί άκόμη αισθάνεσθε;

- Νά γεμίζει ή καρδιά μου από άρρητη χαρά.

- Αυτή ή χαρά πού αισθάνεσθε είναι μηδαμινή σέ σχέση μέ εκείνη τή χαρά για τήν όποία έχει γραφεί: “Α όφθαλμός ούκ είδε καί ούς ούκ ήκουσε καί επί καρδίαν ανθρώπου ούκ άνέβη, α ήτοιμασεν ό Θεός τοις αγαπώσιν αυτόν”¹. Σέ μάς δόθηκε μία σκιά μόνο τής χαράς αυτής, τί νά πει κανείς για τήν πραγματική χαρά. Τί αισθάνεσθε άκόμη, φιλόθεε;

- Άνέκφραστη θερμότητα, είπα.

- Τί είδους θερμότητα; Είμαστε

στό δάσος, τώρα είναι χειμώνας καί παντού γύρω μας χιόνι... Τί είδους θερμότητα είναι αυτή πού αισθάνεσθε;

Καί έγώ άποκρίθηκα:

- Όπως όταν λούζομαι μέ ζεστό νερό. Αισθάνομαι άκόμη ευωδία τέτοια, πού ποτέ μέχρι τώρα δέν έχω αισθανθεί.

- Ξέρω, ξέρω, είπε εκείνος: σās έρωτώ επίτηδες. Αυτή ή ευωδία πού αισθάνεσθε είναι ή ευωδία του Άγίου Πνεύματος. Καί αυτή ή θερμότητα για τήν όποία μιλάτε δέν υπάρχει στήν ατμόσφαιρα, αλλά μέσα μας. Θερμαινόμενοι από αυτήν οί έρμηίτες δέν φοβούνταν τόν χειμώνα, διότι φορούσαν τό χιτώνα τής Χάριτος, ό οποίος άντικαθιστούσε τό ένδυμα. “Η Βασιλεία του Θεού έντός ύμών έστίν”². Η κατάσταση στήν όποία τώρα βρισκόμαστε τό άποδεικνύει. Νά τί σημαίνει νά είσαι πλήρης Πνεύματος Άγίου.

- Θα θυμάμαι τό έλεος αυτό πού μάς επισκέφθηκε σήμερα; ρώτησα.

- Πιστεύω ότι ό Κύριος θα σās βοηθήσει νά τό διαφυλάξετε στήν καρδιά σας, διότι αυτό δόθηκε όχι μόνο για μάς, αλλά διά μέσου ήμών καί για τόν υπόλοιπο κόσμο.

Πορεύεσθε έν ειρήνη! Ό Κύριος καί ή Παναγία ας είναι μαζί σας!

Όταν τόν άφησα, τό όραμα δέν είχε παύσει. Ό γέροντας βρισκόταν στήν ίδια θέση πού είχε στήν αρχή τής συνομιλίας μας καί τό άρρητο φως πού είχα δει μέ τά μάτια μου συνέχιζε νά τόν περιβάλλει»³.

Η άπόκτηση του Άγίου Πνεύματος ολοκληρώνει τήν ύπαρξη του ανθρώπου καί χαρίζει σ' αυτόν τήν αληθινή χαρά. Η χαρά αυτή δωρίζεται από τό Θεό στόν άνθρωπο, άποτελεί καρπό του Άγίου Πνεύματος. Αυτό διακηρύττει ό άπόστολος Παύλος καί επιβεβαιώνει ό άγιος Σεραφεΐμ στό παραπάνω περιστατικό. Όταν ό άνθρωπος δεχτεί τό Θεό μέσα του, τότε όλη ή ζωή του γεμίζει από χαρά: κάθε κομμάτι τής ζωής του, οί σχέσεις του μέ τούς άλλους άντανακλούν τή χαρά αυτή, όπως βλέπουμε νά συμβαίνει στή ζωή των άγίων. Η βίωση τής χαράς ως καρπού του Άγίου Πνεύματος δέν γίνεται μαγικά, αλλά προϋποθέτει τή συνεργία του ανθρώπου. Γι' αυτό καί ό ιερός Χρυσόστομος τή χαρακτηρίζει «κατόρθωμα πνευματικόν».

1. Α' Κορ. β', 9.

2. Λουκ. ιζ', 21.

3. Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, Βίος Όσίου Σεραφεΐμ του Σάρωφ, έκδ. «Τό Περιβόλι τής Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1995, σ. 70 - 73.